VEROHALLINTO
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Lauri Luukkonen

14.11.2023

Valtiovarainvaliokunnan verojaostolle

Valtioneuvoston kirjelmä eduskunnalle ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi siirtohinnoittelusta
U 63/2023 vp

Siirtohinnoitteludirektiivin osalta tarkasteltava erityisesti vaikutuksia hallinnolliseen työmäärään

Lausuntona verojaostossa käsiteltävänä olevaan u-kirjelmään ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi siirtohinnoittelusta, esitän Verohallinnon puolesta kunnioittaen seuraavaa.

Yleisesti Verohallinto näkee, että ehdotuksen teknisten yksityiskohtien osalta tulee varmistaa yhdenmukaisuus OECD:n siirtohinnoitteluohjeistusten kanssa sekä ehdotuksen tarkoituksenmukaisuutta tulee vielä selvittää.

Verohallinto yhtyy valtioneuvoston kantaan, että direktiiviehdotuksen tulee seurata tarkasti OECD:n siirtohinnoitteluohjeita, jotta vältetään tulkintakäytäntöjen eriytyminen EU-tilanteissa ja sitä kautta aiheutuvat lisäkustannukset kahden erilaisen, vaikkakin läheisesti toisiaan muistuttavan sääntelyn noudattamisesta. Vähänkään eriävä järjestelmä olisi epätarkoituksenmukainen ja luultavasti lisäisi monimutkaisuutta ja hallinnollista työtä kaikille osapuolille tarpeettomasti sekä erityisesti verovelvollisille epävarmuutta. Vaarana on, että ehdotus loisi päällekkäisyyttä suhteessa OECD:n ohjeisiin.

Direktiiviehdotuksen tavoite pyrkiä siirtohinnoittelua koskevien veroriitojen vähentämiseen ja verovarmuuden lisäämiseen on kannatettava. Verohallinto huomauttaa, että ehdotuksen vaikutus riitojen vähenemisen osalta jää kuitenkin kyseenalaiseksi. Ehdotusta perustellaan sillä, että kullakin jäsenvaltiolla on paljon tulkintavaltaa siinä, kuinka OECD:n siirtohinnoitteluohjeita tulkintaan. Verohallinto huomauttaa, että tämän sisältöinen direktiivi tuskin harmonisoi markkinaehtoperiaatteen tulkintaa yksittäistapauksissa. Verohallinnon käsitys on, ettei ongelmana nykyisellään ole se, tunnustaako jokin EU-maa markkinaehtoperiaatteen tai OECD:n siirtohinnoitteluohjeiden aseman, vaan pikemmin se, että niitä käytetään/tulkitaan eri tavoin yksittäisissä siirtohinnoittelutapauksissa. Tämän sisältöinen direktiivi ei tuo yksittäisiin ja usein monimutkaisiin siirtohinnoittelukysymyksiin tulkinta- tai ratkaisuapua, sillä edelleen jää mahdolliseksi päätyä OECD:nkin ohjeistuksen perusteella eri lopputulemiin.

U-kirjelmän hallinnollisia vaikutuksia koskevassa osiossa tuodaan esiin, että vastoin komission arvioita, on pidettävä todennäköisenä, että jatkossa monimutkaistuva siirtohinnoittelusäännöstö luo tarvetta uusille siirtohinnoitteluasiantuntijoille ja täten lisäkustannuksille niin suurten konsernien kuin veroviranomaisten osalta. Verohallinto pitää tätä myös todennäköisenä. Erityisesti Verohallinto näkee, että hallinnollisten kustannusten osalta tulisi tarkastella, onko tarkoituksenmukaista laajentaa markkinaehtoperiaatteen soveltamisalaa soveltamalla laajempaa 25 %-osuusrajaan perustuvaa etuyhteysmääritelmää. Tämä etuyhteysmääritelmän laajeneminen aiheuttaa hallinnollisen työn lisääntymistä Suomessa

laajentamalla siirtohinnoittelun piirissä olevien toimijoiden joukkoa. Kyse on erityisesti siitä, että 50 % etuyhteydessä on aidosti mahdollista vaikuttaa hinnoitteluun osapuolten välillä ja näitä tapauksia on tarkoituksenmukaista tarkastella.

Verohallinto pitää perusteltuna valtioneuvoston kantaa siitä, että sääntely ei saa aiheuta kohtuutonta hallinnollista rasitusta verovelvollisille tai Verohallinnolle sekä sitä, että jatkovalmistelussa tulisi pyrkiä varmistumaan myös siitä, ettei Verohallinnolle aiheudu kohtuuttomia vaatimuksia liian tiukoista aikarajoista uudessa nopeutetussa menettelyssä.

Verohallinto pitää myös perusteltuna kantaa siitä, että tulee huolehtia komissiolle ja neuvostolle annettavien valtuuksien oikeasuhtaisuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta.

Lauri Luukkonen
Johtava asiantuntija